

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 г 11/2023
24.11.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Владислава Милићевић, одређена Годишњим распоредом послова у суду у смислу члана 7. став 5. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у предмету предлагача Привредно друштво ЕКО Енергетика ДОО Београд - Палилула, чији је пуномоћник Тања Нишавић, адвокат из ..., одлучујући о приговору ради убрзања поступка, донео је након испитног поступка дана 24.11.2023. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача Привредно друштво ЕКО Енергетика ДОО Београд – Палилула у предмету Врховног суда Р1 349/23.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је, преко пуномоћника, дана 24.10.2023. године поднео Врховном суду поднесак насловљен као „приговор ради убрзања поступка“ у поступку Р1 349/23. Предложио је да Врховни суд донесе одлуку којом ће утврдити да му је повређено право на суђење у разумном року у поступку Р1 349/23 пред Врховним судом и наложи и наложи том суду убрзање поступка, као и да му накнади трошкове поступка.

Одлучујући о приговору, на основу чланова 7. 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15 и 92/23), Врховни суд је оценио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка, увидом у електронски извештај писарнице Врховног суда и увидом у податке Централизованог система за управљање предметима на стандардизовани начин Врховног суда – САПС, утврђено је да је предлагач Привредно друштво Енергетика ДОО Београд – Палилула поднео Првом основном суду у Београду иницијални акт дана 19.07.2022. године против туженог АА, који суд се решењем П 9391/22 огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Привредном суду у Београду као стварно надлежном. Привредни суд у Београду се актом П 2628/23 обратио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности. Предмет је достављен Врховном суду дана 19.06.2023. године, и након тога под бројем Р1 349/23 предат дана 29.06.2023. године саветнику у припремном одељењу, након чега је њиме задужен поступајући судија. Предмет је извећан на седници већа 03.08.2023. године, писани отправак одлуке је сачињен и са предметом предат судској пракси

06.10.2023.године ради отправљања из суда. Одлука је отправљена из суда 06.11.2023.године.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљени суд правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист СЦГ“-Међународни уговори бр. 9/03, 5/05 и 7/07, „Службени гласник РС“-Међународни уговори бр. 12/10 и 10/15), између осталог, прописано је да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог органа, природа или врста предмета суђења или истраге, начина предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим и поштовање редоследа решавања предмета и законски разлози за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада, чиме се обезбеђује правна сигурност странака.

Оптимално време потребно за окончање поступка је релативна категорија која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

Имајући у виду наведене законске одредбе, у контексту утврђених чињеница, Врховни касациони суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у предмету Врховног суда Р1 349/23. Време трајања поступка у целини је битно мерило за примену стандарда права на суђење у разумном року. Европски суд за људска права је кроз своју праксу оквирно утврдио време трајања поступка у различитим инстанцама изражавајући мишљење да је у границама разумног рока другостепени поступак који траје до 5 година.

У конкретном случају, иницијални акт је поднет дана 19.07.2022. године, након изазивања сукоба надлежности предмет је достављен Врховном суду дана 19.06.2023.године и под бројем Р1 349/23 предат дана 29.06.2023. године саветнику у припремном одељењу, потом је њиме задужен поступајући судија. Предмет је извећан

на седници већа 03.08.2023.године, писани отправак одлуке је сачињен и са предметом предат судској пракси 06.10.2023.године ради отправљања из суда. Одлука је отправљена из суда 06.11.2023.године.

Имајући у виду датум поношења иницијалног акта и време када је предмет ради решавања сукоба надлежности примљен у овај суд, Врховни суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року пред овим судом, јер је одлука донета 03.08.2023. године, па се поступање овог суда не може оценити као неажурно или ван разумног рока.

Осим тога, предмет је предат судској пракси 06.10.2023. године ради отправљања из суда, одлука је отправљена 06.11.2023.године, па нема разлога за налагање процесних радњи које делотворно убрзавају поступак у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, што представља још један разлог за одлуку о неоснованости приговора предлагача.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку у вези одредбе члана 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач у овом поступку није успео.

С у д и ј а
Владислава Милићевић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном касационом суду, у року од 8 дана
од дана пријема решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић